

Le Battalia de Mag Tured

Adaptate in interlingua per Loeiz Le Cloanec

Tabula del materias.

Introduction	p. 3
Le Battalia del Plana del Pilares	p. 6
Notas	p. 19

Omne designos per Loeiz Le Gloanec.

Derectos de reproduction reservate.

Libere discargamento ab le sito internet del Societate Svedese pro Interlingua.

Introduction.

Le Battalia de Mag Tured es un del plus importante textos del mythologia celtic. Illo es le mytho de fundation del Celtas. Ben que le version que nos cognosce hodie non es plus vetule que le dece-quinte seculo, su contento trova su origine in le passato pre-christian de Irlanda. In le maniera metaphoric del mythos, illo comencia al initio del mundo, e fini al fin del mundo con le prophetia del Morrigan. Inter iste duo cosas, illo expone le devenir del deos, le Túatha Dé Dánann, isto es le “Tribos del Dea Dana”, e lor lucha contra le Fomóre. Iste motivo es commun a omne mythologias indoeuropee. Vide per exemplo le Devas e le Asuras in le dominio indo-aryan, que illustra le lucha del lumine contra le obscuritate, le ordine contra le chaos.

Durante que le action eveni, appare le organisation social e cosmic traditional del populos indoeuropee, le tripartition, isto es le division del mundo in tres partes: le prime refere al function sacerdotal, le secunde al function regal e guerreator, e le tertie al production, fecunditate, e ben-esser.

In le prime classe se trova le deo druida, le Dagda, isto es le “deo bon”; le adjectivo hic ha nulle senso moral: le Dagda es un bon deo como se dice de un obrero que ille es un bon obrero. Su competentias concerne le cognoscentias e le artes druidic. Juxta ille, multe deos appare: le bardas, le vates, le poetas, le harpista... e alteres cuje functiones pote esser sorprendente in le classe sacerdotal, inter le quales ille que io ha nominate le “oinophoro”, le “portator de vino”. Su rolo esseva servir le bibita al tabula del rege. Sed on debe saper que le ebrietate, in le civilisation celtic, ha un rolo religiose, nam illo permette, si non attinger lo, al minus approximar se al mundo divin.

Le secunde classe contine in se duo aspectos: le function regal, assumite per Nuada, e le function guerreator, assumite per Ogme. Nuada ha un bracio de argento que pone in evidentia un del functiones principal del rege, isto es colliger e redistribuer le ricchessas in un systema complexe de relationes de typo feudal, a fin

de assegurar le prosperitate del regno. Le facto que Bres non respecta iste obligation del rege es le ration del revolta del Túatha Dé Dánann exprimate per le texto.

Ogme es un deo terrente, qui possede omne medios del violentia: le fortia, sed etiam le magia, e le eloquentia, que permette ligar le personas per le parola. Ille es tanto terrente que nos non cognosce su nomine celtic: pronunciar lo esseva probabilemente prohibite. Le nomine *Ogme* (vetule celtico *Ogmios*) veni ex le greco "ogmos", "cammino". Ille es le fratre del Dagda, e le sposo del Morrigan. Le copula Dagda/Ogme veni ex le plus remote passato indoeuropee: illo corresponde al copula indo-aryan Mitra/Varuna que reuni in se le integre soberanitate.

In fin, le tertie classe es illustrate inter alteres per Góbníu, le ferrero del Túatha Dé Dánann, e Credne, le artiano.

Supra iste tres functiones sta Lug, le prime del deos. Ille es nominate "Samildánach", isto es le "multiple artiano", nam ille maestra omne artes del deos. Ille supera mesmo cata uno in su proprie specialitate. Su origine es duple: ille es granfilio de Dianecht, le medico del deos, per su patre Cian, e granfilio de Balor, un del chefes del Fomóre, per su matre Eithne. Per iste duple origine, ille ha un aspecto clar e un altere obscur, un aspecto Mitra e un aspecto Varuna. Ergo, ille contine in se tote le soberanitate.

Non supra, sed trans le classes, sta le dea, e unic e multiforme, cuje nomine cambia secundo le function que illa assume: matre del deos, illa es Dana; regina, illa es le Morrigan (= "Grande Regina") e uxor de Ogme; guerreatrice e magica, illa es le Bodb (= "Cornice"), terribile in le battalia; fecunde, illa es Etain (altere forma de Eithne), matre de Lug; protectrice del artianos, illa es Brigit. Totevia, on debe notar que non omne specialistas del studios celtic es de accordo con ille idea de un dea unic, e prefere vider numerose deas.

Al deos se oppone le demonios, le Fomóre. Illes es sovente describite como nigre, fede, e medie homines: illes ha un sol gamba, un sol bracio, e un sol oculo. Iste aspecto non appare directemente in iste texto, excepte durante le circumambulation de Lug ante le battalia, "super un sol gamba, con un sol oculo, ambiente le homines de Irlanda". Al contrario, le nomine de Bres significa "Belle". Le Fomóre vive in le spatios subterranees, le "Síde" (singular: *síd*), al quales on pote acceder per le fontes, le lacos, o le tumulos. Illes remane in Irlanda malgrado omne invasores, e es le maestros del natura qui rege le recoltas e le animales. Iste poteres appare al fin del texto.

Totevia, nos non debe conciper le Fomóre como le demonios in le religion christian: in effecto, le tradition celtic, como etiam le altere traditiones indoeuropee, non cognosce le notion moral de mal o de peccato. Le Fomóre representa le "mal" in tanto que illo es le disordine: illes non es apte a assumer le soberanitate, como lo monstra Bres, cuje regalitate es le reversion del ordine. Iste conception del mal appare etiam in le prophetia del Morrigan: "mal avisos del vetulos, mal judicios del judices..."

Il ha duo battalias de Mag Tured: le prime contra le Fir Bolg, le secunde contra le Fomóre. Le nomine de *Mag Tured*, le “Plana del Pilares”, allude al pilares erigite super le tumbas. Ambes occorre al momento fundamental del anno, Samain, le initio del anno celtic. Iste momento es importantissime: illo pertine ni al anno finiente, ni al anno comenciante. Ergo, illo es foras le tempore ordinari. Le portas del Síde se aperi, e le mundo del viventes communica con le del mortes, con le del deos, con le del Fomóre. Omne eventos importante del mythologia e del legendas irlandese occorre durante iste periodo.

Le historia del battalia de Mag Tured se refere a un insimul mythologic plus vaste, narrate in le *Lebor Gabala Erinn*, o “Libro del conquistas de Irlanda”, que presenta le varie racias de invasores de Irlanda. Sin detaliar omnes, que nos dice solmente que le Túatha Dé Dánann es le penultime: ante illes esseva le Fir Bolg (le “Viros saccos”, o le “Viros al saccos”), un racia de guerreatores, post illes le Gaeles, isto es le Celtas. Cata racia de invasores debe, pro regnar super Irlanda, vincer e le racia precedente e le Fomóre, qui remane semper in le Síde, assecurante le recoltas, sed attendente reprendre le soveranitate de Irlanda, como le chaos proba superar le ordine.

Ante le christianisation, le transmission del mythos e del legendas esseva exclusivemente oral, nam le ancian druidas prohibiva le scriptura pro tote uso religiose. Post le christianisation, le monachos se hastava de scriber los. Gracias a illes, le historias del mythologia irlandese ha supervivite usque ora. Infelicemente, le textos que nos cognosce hodie ha essite expurgate del partes druidic que non esseva compatibile con le nove religion. Pro iste ration, nos ha in le textos medieval irlandese pauchissime informationes re le ritos. Totevia, il non habeva ulle ruptura brusca: le ancian religion esseva considerate como le vetere testamento del Celtas. Isto es un del rationes proque se disveloppava in le paisas celtic un christianismo original.

Le texto que io vos presenta es un version abbreviate del texto original, basate super le traduction francese de C. Guyonvarc'h. Io non ha guardate certe anecdotas o detalios, e ha abbreviate le descriptiones del battalias pro obtener un plus grande tension narrative. Illo es etiam multo adaptate pro render plus comprensibile certe phrases obscur. De plus, io ha inserite le titulos in le texto pro divider lo in capitulos. Tamen, io ha probate guardar su “sapor” original.

Le Battalia del Plana del Pilares

Le Túatha Dé Dánann era in le Insulas al Nord del Mundo, apprendente le scientia e le magia, le druidismo, le sapientia, e le arte. E illes superpassava omne sagios del paganismo.

Nic comencia le narration del Battalia del Plana del Pilares. — Origine del Túatha Dé Dánann.

Il habeva quatro citates ubi illes apprendeva le scientia, le cognoscentia, e le artes druidic, a saper Falias e Gorias, Murias e Findias. Ab Falias era apportate le Petra de Fal que era in Tara. Illo critava sub cata rege qui prendeva Irlanda. Ab Gorias era apportate le lancea de Lug. Nulle battalia era ganiate contra illo, o contra ille qui lo habeva in mano. Ab Findias era apportate le spada de Nuada. Nemo escappava a illo quando illo era trahite ex le vaina del Bodb, e on non resisteva a illo. Ab Murias era apportate le caldieron del Dagda. Nulle truppa lo quitava insatisfacte. Il habeva quatro druidas in iste quatro citates. Morfesae era in Falias. Esras era in Gorias. Uiscas era in Findias. Semias era in Murias. Illes son le quatro poetas ab qui le Túatha Dé apprendeva le scientia e le cognoscentia. Le Túatha Dé concludeva un alliantia con le Fomóre e Balor, granfilio de Net, dava su filia Eithne a Cian, filio de Diancecht. De illa nasceva le puero ric in victorias, a saper Lug.

ARRIVATA del Túatha Dé Dánann in Irlanda, e prime battaglia del Plana del Pílares.

Le Túatha Dé veniva con un grande flotta, approssimante se a Irlanda pro prender lo per fortia ab le Fir Bolg. Illes ardeva lor naves si tosto que illes arrivava in le pais de Coren-Belgadan, a saper le Connemara hodie, de maniera que illes non poteva fugir, e que le fumo e le nebula que veniva ab le naves impleva le pais e le aere ambiente. A causa de isto, on pensava que illes haveva venite super nubes de nebula.

Le prime battaglia del Plana del Pílares eveniva inter illes e le Fir Bolg. Le Fir Bolg era disfacite e cento milles inter illes era occidite, inter le quales Eochaid, filio de Erc, lor rege. In iste battaglia Nuada perdeva su bracio, e Diancecht le medico, adjutate per Credne le artiano, poneva a ille un bracio de argento. Tamen alicun Fir Bolg escappava ex le battaglia e iva, in lor fugita, apud le Fomóre.

SOVERANITATE de Bres.

Un litigio occurreva re le soveranitate del homines de Irlanda inter le Túatha Dé Dánann e lor uxores, proque Nuada non haveva plus le regalitate depest que su bracio haveva essite secate. Illes diceva que era plus conveniente dar le soveranitate a Bres, filio de Elatha, lor proprie filio adoptive. Illes faceva alliantia con le Fomóre per dar a ille le regalitate, nam su patre ipse era le rege del Fomóre. Bres possedeva assi le soveranitate como on lo haveva conferite a ille. Sed le chefes del Túatha Dé Dánann murmurava contra ille proque ille non grassiava lor cultellos, e ben que illes le visitava sovente, lor halitos non oleva le bira. Ni illes videva lor poetas o lor bardos, o lor satiricos, o lor harpistas, o lor jocularos, o lor buffones diverter les in le domo del rege. Ni illes iva al competiones de lor athletas.

Olim, un poeta veniva pro recipere le hospitalitate in le domo de Bres. Era Coirpre, filio de Etain, poeta del Túatha Dé. Ille arrivava in un parve casa stricte e nigre in que ille non trovava foco, ni servicio, ni lecto. On le apportava tres parve panes sic super un platto. Quando ille se levava, ille non era felice. Transiente le corte, ille diceva:

“Sin nutrimento servite presto super un platto,
sin lacte de vacca que face crescer un vitello,
sin asylo human in le obscuritate del nocte,
sin poter pagar un truppa de contatores,
assi sia le prosperitate de Bres.”

“Il ha nulle ricchessa apud Bres,” diceva ille. Tamen, era ver. Bres cognosceva solo le ruina ab ille hora.

Post isto le Túatha Dé veniva pro demandar lor garantias. Ille les restituera le soveranitate, e ille non era multo ric de illo. Ille demandava remaner ancora septe annos. “Tu habera iste mora, respondeva le assemblea, sed tu deberea render cata fructo que sera presentate ante tu mano, sia cosa, sia terra, auro, argento, greges, nutrimento, tributo, o imposto usque iste momento.”

raition de Bres.

Si ille les demandava un mora, era pro congregar le viros forte del Síid, le Fomóre, a fin de prender le Túatha per coercionem. Tunc ille iva apud su matre, Eri, filia de Delbaeth, e la demandava qual era su racia. Illa le dava le anello de auro que habeva essite lassate pro ille, e illo iva ben a ille, ben que illo conveniva a nemo usque iste die. Illes ambulava, con lor truppa, usque le pais del Fomóre, un grande plana con multe assembleas, e illes iva verso le plus belle ex illos. On les demandava lor novas, e illes respondeva que illes era homines de Irlanda. Secundo le usantia, illes interprimeva competitiones. Illes faceva cursas de canes, e les del Túatha Dé Dánann era le plus celere. Illes faceva cursas de cavallos, e le lores era plus rapide que les del Fomóre. Illes traheva lor spadas, e Bres era le plus habile. Quando ille prendeva su spada, su patre recognosceva le anello de auro a su digito e demandava qui ille era. Su matre respondeva pro ille, dicente al rege que ille era un ex su filios, e illa le narrava tote le historia.

Su patre era inquiete pro ille. Ille le diceva: “Qual necessitate te ha impellite foras le pais que tu governa?” Bres respondeva: “Nihil me ha impellite, excepte mi injustitia e mi proprie arrogancia. Io les spoliava de lor proprie thesauros e fortunas, e de lor nutrimento. On les habeva nunquam prendite ni thesauro, ni imposto usque ille die.” — “Illo non es bon, diceva le patre. Lor prosperitate vale melio que lor regalitate. Lor precarias vale melio que lor maledictiones. Proque ha tu venite hic?” demandava le patre. “Io ha venite pro demandar campiones a vos. Io prendera ille pais per fortia.” — “Tu non lo prendera per injustitia si tu non lo prendeva per justitia,” diceva le patre. “Tunc un question: qual consilio me da tu?” demandava Bres.

Ille era inviate apud le campion, Balor, granfilio de Net, rege del Insulas, e apud Indech, filio de Dea Domnann, rege del Fomóre. Illes formava un grande arnea pro imponer per fortia lor tributo e lor regalitate super le Túatha Dé Dánann. Nunquam veniva in Irlanda ulle arnea plus horrende que iste arnea del Fomóre.

RRIVATA de LUG in TARA.

Post Bres, Nuada era de nove rege del Túatha Dé. In ille tempore ille faceva pro illes un grande festino in Tara. In le mesme tempore, un altere guerreator se approximava a Tara: su nomine era Samildánach. Le portero del fortalessa videva un truppa extraordinari venir verso se. Ante illo ambulava un juvene guerreator amabile e belle, con un equipamento de rege. Illes diceva al portero de annunciar lor arrivata in Tara.

Le portero diceva: “Qui es il?” — “Es Lug Lonnandslech, filio de Cian, filio de Diancecht, e de Eithne, filia de Balor. Ille es filio adoptive de Tallan, filio de Magmor, rege de Espania, e de Eochaid le Aspere, filio de Duach.” Le portero demandava a Samildánach: “Qual arte practica tu? Nam nemo veni sin arte in Tara.”

Ille diceva: “Questiona me, nobile portero, io es carpentero.” — “Nos non te necessita. Nos ha jam un carpentero, Luchtai, filio de Luachaid.”

Ille diceva: “Questiona me, io es ferrero.” — “Nos non te necessita. Nos ha jam un ferrero, Colum Cualeinech al tres nove processos.”

Ille diceva: “Questiona me, io es campion.” — “Nos non te necessita. Nos ha jam un campion, Ogme, filio de Ethliu.”

Ille diceva: "Questiona me, io es harpista." — "Nos non te necessita. Nos ha jam un harpista, Abhcan, filio de Bicelmos, que le homines del tres deos ha seligite in le Síde."

Ille diceva: "Questiona me, io es heroe." — "Nos non te necessita. Nos ha jam un heroe, Bresal Echarlam, filio de Eochaid Baethlam."

Ille diceva: "Questiona me, io es poeta e historico." — "Nos non te necessita. Nos ha jam un poeta e historico, En, filio de Ethaman."

Ille diceva: "Questiona me, io es druida." — "Nos non te necessita. Nos ha jam druidas: numerose es nostre sagios e nostre gente qui ha poteres."

Ille diceva: "Questiona me, io es medico." — "Nos non te necessita. Nos ha Diancecht como medico."

Ille diceva: "Questiona me, io es oinophoro." — "Nos non te necessita. Nos ha jam oinophoros."¹

Ille diceva: "Questiona me, io es bon artiano." — "Nos non te necessita. Nos ha jam un artiano, Credne Cerd."

Ille diceva de nove: "Demanda al rege an ille ha un sol homine qui possede omne iste artes e si ille ha uno, io non entrara in Tara."

Le portero iva in le palatio del rege e le narrava toto: "Un juvene guerreator ha venite al porta del inclusura. Ille se nomina Samildánach, e omne artes que tu domo practica, ille los possede per ille ipse, de maniera que ille es le homine de cata arte e de omnes."

Lug diceva tunc que sia apportate a ille le joco de chacos de Tara, e ille ganiava le partita per facer le "clauso de Lug". Isto era narrate a Nuada: "Que ille entra in le inclusura, diceva ille, nam nunquam un tal homine ha penetrate hic." Le portero le faceva tunc passar ante se. Ille entrava in le fortalessa e se sedeva super le sede del sagios, nam ille era sapiente in cata arte.

Le grande petra que necessitava octanta jugos, Ogme lo trainava trans le domo, de maniera que illo era ante Tara. Assi ille defiaiva Lug. Lug lo jectava retro e illo era super le solo del domo regal.

"Que ille sona harpa pro nos," diceva le truppas. Le juvene guerreator sonava tunc le refrain del somno le prime nocte, e illes dormiva usque le mesme hora del die sequente. Ille sonava le refrain del sorriso, e illes omne era in gaudio e allegressa. Ille sonava le refrain del tristessa, e illes plorava e se lamentava.

Quando Nuada videva le multe poteres del juvene guerreator, ille se demandava an ille non poterea delivrar les del servitude ubi le Fomóre les manteneva. Illes teneva un consilio re ille. Le aviso que Nuada adoptava era cambiar su sede con ille. Samildánach ergo iva super le sede del rege, e iste stava ante ille durante dece-tres dies.²

reparation del secunde Battalia del Plana del Pilares.

Lug incontrava le duo fratres, le Dagda e Ogme, in Grellach Dollaid le matino del die sequente. E su duo fratres era vocate a illes, a saper Góbníu e Diancecht. Illes guardava le secreto durante un integre anno. A causa de isto Grellach Dollaid se nomina le Secreto del tres Homines del Dea. Postea illes vocava a se le druidas de Irlanda, lor medicos, lor cochieros, lor ferreros, lor hospites, e lor judices. Illes discuteva con istes in secreto. Lug demandava al druida Mathgen qual era su poter. Ille diceva que per su coercion ille jectarea le montes de Irlanda super le Fomóre, e que lor culmines rolarea a basso. Ille demandava al oinophoro qual era su poter. Ille diceva que ille apportarea le dece-duo prime lacos de Irlanda, e que le Fomóre trovarea illac nulle aqua, quecunque sia lor sete. Al contrario, on fornirea bibita al homines de Irlanda, mesmo si illes combatteva durante septe annos.

Figol, filio de Mamos, le druida, diceva tunc: "Io sera causa que tres pluvias de foco cadera super le facie del arma del Fomóre, e io les retirara le duo tertie partes de lor valor, de lor corage, e de lor fortia. Io ligara le urina in lor proprie corpore e in le de lor cavallos. Cata expiration del homines de Irlanda sera pro illes un accrescimento de valor, de corage, e de fortia. Mesmo si illes combatte durante septe annos, illes non sera fatigate."

Le Dagda diceva: "Le poter del qual vos vos vangloria, io ipse lo habera integremente." — "Tu es le multo divin," diceva illes, e ab iste hora on le nominava le Dagda.

Quando illes habeva finite le preparation del battalia, Lug, le Dagda, e Ogme iva incontrar le tres Deos de Dana, qui dava a Lug le artificios del battalia. Le Morrigan diceva a Lug: "Que nos osa le battalia contra le Fomóre." Tunc Figol, filio de Mamos, le druida, incantava le battalia e incoragiava le Deos.

Le Dagda habeva un casa in Glenn Etin in le nord. Ille habeva tamen un appunctamento de femina iste anno, al Samain del battalia, in Glenn Etin. Illac le

riviera Unius strepe al Sud. Ille videva le femina in Unius, lavante se, un pede sue in Allod Echae, isto es Echumech, ante le aqua al sud, e su altere in Loscuinn, ante le aqua, al nord. Illa habeva novem tressas libere super su capite. Le Dagda la parlava, e illes se univa. Ex iste union nasceva le Mac Oc. Le femina hic mentionate es le Morrigan.

Era un septimana ante Samain e cata uno se partiva del alteres usque illes se incontrava le die ante Samain.

e infortuna del Dagda.

Lug inviava le Dagda pro observar le Fomóre e retardar les usque le homines de Irlanda veniva al battalia. Lo que ille demandava era acceptate. Le Fomóre le faceva etiam pappa: era pro derider le, proque su amor del pappa era grande. Illes impleva le caldieron del rege al altitude de cinque pugnos, e Indech le diceva que ille serea occidite si ille non edeva toto, a fin que ille non se plangeva del Fomóre, e que ille habeva a satietate. Ille prendeva su coclear e edeva. Su ventre deveniva major quam le caldieron de un casa, e le Fomóre le derideva.

Ille les quitava pro le plagia de Eba. Sed non era facile pro ille ambular a causa del grandor de su ventre. Su habito era indecente: un tunica brun cadeva usque le protuberantia de su posterior. Su membro viril era alte e longe. Ille portava bracas de pelle de cavallo, con le pilo foras. Ille trainava un ramo furcate cuje tracia sufficeva como frontiera de provincia; illo se nomina le Tracia del Baston del Dagda. Quando ille arrivava, ille videva un belle juvene femina qui portava tressas. Le desiderio del Dagda iva verso illa sed ille non era capace de prender la a causa de su debilitate. Illa le blasmava, e ille irasceva.³

Le Fomóre se mitteva in cammino usque illes arrivava in Scene. Le homines de Irlanda era in Mag Anfolraig. Ambe armeas se menaciava tunc de battalia. "Le homines de Irlanda osa offerer nos le combatto," diceva Bres, filio de Elier, a Indech, filio de Dea Domnann. "Io sponde, respondeva Indech, que lor ossos sera parve ben tosto, si illes non paga lor tributos."

mminentia del battalia.

Le homines de Irlanda opinava non permettere a Lug ir al combatto. Illes lassava su novem tutores pro proteger le, nam illes timeva le morte del heroe a causa de su multe artes.

Le chefes del Túatha Dé Dánann se assemblava circa Lug. Ille demandava a su ferrero Góbnui qual era su poter pro illes. “Non es difficile, diceva ille. Mesmo si le homines de Irlanda combatteva usque le fin de septe annos, pro cata lancea que se separara de su fuste o cata spada que se rumpera, io fornira un nove arma. Nulle puncta facite per mi mano perdera su scopo. Nulle pelle in que illo ira cognoscera le vita. Dolb, le ferrero del Fomóire, non face tanto. Nunc io es preste pro le battalia de Mag Tured.”

“E tu, nobile Diancecht, diceva Lug, qual sera tu poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva ille. Tote homine qui sera vulnerate, a minus que su capite sia secate, o que le membrana de su cerebro, o su medulla spinal sia attingite, io le curara completamente pro le combatto del matino sequente.”

“E tu, nobile Credne, demandava Lug a su artigiano, qual sera tu poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva ille. Le rivetes de lor lanceas e le vainas de lor spadas, le copertura e le circumferentia de lor scutos, io fornira los omne.”

“E tu, nobile Luchta, demandava Lug a su carpentero, qual sera tu poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva ille. Lor sufficientia de scutos o de fustes de lanceas, illes omne lo habera per me.”

“E tu, nobile Ogme, demandava Lug a su campion, qual sera tu poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva ille. Io repellera le rege e tres vices novem amicos sue. Io supportara le tertie parte del combatto con le homines de Irlanda.”

“E tu, nobile Morrigan, demandava Lug, qual sera tu poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva illa. Lo que io perseguera sera colpate, lo que io habera colpate sera secate, lo que io habera secate sera occidite.”

“E vos, nobile vates⁵, demandava Lug, qual sera vostre poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva illes. Le bordos blanc de lor vestimentos les coperira post

haber essite revertite per nostre arte. Lor heroes sera colpate de maniera que illes perdera le duo tertie partes de lor vigor a causa del retention de lor urina.”

“E vos, nobile oinophoros, demandava Lug, qual sera vostre poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva illes. Nos les facera sentir un grandissime sete, e illes trovava nulle bibita pro sedar lo.”

“E vos, nobile druidas, demandava Lug, qual sera vostre poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva illes. Nos jectara nubes de foco super le facie del Fomóre, de maniera que illes non potera regardar in alto, e que le nostres les colpara de lor poter.”

“E tu, nobile Cairpre, filio de Etain, demandava Lug a su poeta, qual sera tu poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva ille. Io jectara super illes le malediction supreme. Io les satirisara e io les avergoniara, de maniera que illes non resistera a nostre guerreatores gratias a mi incantationes.”

“E vos, nobile Bé Chuille e Bé Danann, demandava Lug a su feminas de sinistra⁶, qual sera vostre poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva illas. Nos incantara le arbores, le petras, e le grumos de terra, de maniera que illos devenira un truppa in armas luctante contra illes e facente les fugir, per horror e tormento.”

“E tu, nobile Dagda, demandava Lug, qual sera tu poter in le battalia?” — “Non es difficile, diceva ille. Io sera le fianco del arma del homines de Irlanda, sia per massacre, sia per destruction o per magia. Assi multe como le petras de grandine sub le pedes del cavallos sera lor ossos sub mi massa. Illes morira ubi vos les incontrara, super le campo de battalia de Mag Tured.”

Lug parlava assi successivamente a cata uno secundo su arte⁷. Ille les incoragiava e exhortava cata uno de maniera que cata homine haveva le disposition de un rege o de un senior.

e battaglia del Piana del Pílares.

Quando eveniva le attruppamento del grande battaglia, le Fomóre exiva de lor campamento, e se formava in battaliones forte e indestructibile. Era collider su capite contra un rocca, era mitter su mano in un nido de serpentes, era poner su facie super le foco, aggreder le arma del Fomóre ille die. Le Túatha Dé Dánann se levava al altere latere, e lassava lor novem companions guardar Lug, postea illes iva al battaglia. Quando illo comenciava, Lug escappava per prender le apparentia de su cochiero, e ille era al capite del Túatha Dé. Ille incoragiava le homines de Irlanda a fin que illes luctava valentemente, e que illes non sia in servitude plus longe. Nam valeva melio morir pro le defensa e le protection de lor terra que remaner le sclavos de lor inimicos. Lug cantava un incantation, super un sol gamba, con un sol oculo, ambiente le homines de Irlanda.

Le armeas pulsava un grande crito veniente al combatto. Illos se approximava e cata uno comenciava colpar le altere. Multe belle viros cadeva ibi, super le campo de battaglia. Grande era le massacre e le numero de illes qui se cubava in le tumba. Il habeva honor e vergonia insimul, ira e indignation. Abundante era le fluxo de sanguine super le pelle blanc del guerreatores evellite per manos forte durante que illes fugiva del periculo. Cruel era le fato del heroes e del campioni defendente se con lor lanceas, lor scutos, e lor spadas quando le alteres les colpava con lor lanceas e lor spadas. In veritate, terrente etiam era le tonitro del battaglia, per le critos del guerreatores e le impacto del scutos, le strepito e le choc del gladios e del spadas con guardas eboree, le sibilo del sagittas e del javelinas. Le battaglia era sanguilente, terrente, multiple, sanguinari, e le riviera Unius flueva inter corpores de inimicos.

ORTE de Balor, granfilió de Net.

Lug e Balor al oculo acute se incontrava in le battalia. Balor habeva un oculo malefic que era nunquam aperte, excepte super le campo de battalia. Quatro viros sublevava su palpebra con un hamo lisie. Quando un armae regardava iste oculo, illo non poteva resister a qualche guerreatores, mesmo si illo contava plure milles de homines. Il habeva veneno intra: un die que le druidas de su patre faceva ebullir sortilegios, ille veniva e regardava per le fenestra, de maniera que le vapor veniva usque ille, e penetrava in su oculo. Lug le demadava: “Qui es illes qui vos menacia?” — “Subleva mi palpebra, nobile puero, diceva Balor, a fin que io vide le garrulo qui me parla.” On levava le palpebra del oculo de Balor. Lug lanceava un lapide de funda intra, de maniera que le oculo transiva su capite. E su proprie armae regardava. Balor collabeva super le armae del Fomóire e tres vices novem viros moriva juxta ille: le culmines de lor capites collideva con le pectore de Indech, filio de Dea Domnann, e un fluxo de sanguine effundeva ex su labios.

ICTORIA del Túatha Òé Óánann.

Le Morrigan, filia de Ernmas, veniva e incoragiava le Túatha Dé Dánann in combatter con ardor e energia. Illa cantava iste canto: “Reges se leva pro le battalia...” Le battalia deveniva un deroute e le Fomóire era repellite usque le mar. Loch Lechglas, le poeta de Indech, filio de Dea Domnann, demandava misericordia a Lug: “Accorda me le tres votos,” diceva Lug. “Tu los habera, diceva Loch: io impedira a jammais le saccheo de Irlanda per le Fomóire, e io lo sparniara usque le fin del mundo de tote mal.” Loch era tunc sparniate e ille cantava pro le Gaeles le “decreto de jejuno”.

Postea Bres era discoperite sin protection. Ille diceva: “Vale melio sparniar me que occider me.” — “Que evenira de isto?” demandava Lug. — “Le vaccas de Irlanda habera semper lacte, diceva Bres, si vos me sparnia.” Lug diceva a Bres: “Isto non te salvara ; tu ha nulle poter super lor etate o lor progenitura, ben que tu pote

facere las haber lacte.” — “Le homines de Irlanda habera un recolta a cata quarto del anno pro haber sparniate me.” — “Minus que isto te salvara, diceva Lug. Como arara, como seminara, como falcara le homines de Irlanda? Post revelar iste tres cosas tu sera sparniate.” — “Dice les que illes ara un martedi, que illes jecta le semine un martedi, que illes falca un martedi.” A causa de iste astutia Bres era liberate.

Le harpa del Dagda.

Lug, le Dagda, e Ogme persequava tamen le Fomóire qui habeva prendite con se le harpista del Dagda cuje nomine era Uaitne. Illes attingeva le casa del banchetto ubi era Bres, filio de Elatha, e Elatha, filio de Delbaeth. Le harpa era ibi, appendite al muro. In iste harpa le Dagda habeva ligate omne melodias, e illos non sonava ante que, per su appello, ille los nominava, dicente:

“Que veni Dur-Dabla,
que veni Coir-Cathair-Chuir,
que veni le estate, que veni le hiberno,
buccas de harpas e saccos de cornamusas.”

Nam ille harpa habeva duo nomines, a saper Dur-Dabla e Coir-Cathair-Chuir.

Le harpa quitava le muro, occideva novem homines e veniva verso le Dagda. Ille sonava tunc a su companiones le refrain de lamentation, e lor uxores plorante plorava. Ille les sonava le refrain del sorriso, e lor uxores e lor pueros rideva. Ille sonava le refrain del somno, e le arma se addormiva. Gratias a iste somno illes poteva tote tres escappar san e salve ab le Fomóire ben que istes voleva occider les.

OVERANITATE del TÚATHA ÒÉ ÒÁNANN e propheta del MORRIGAN.

Postea le Morrigan, filia de Ernmas, annunciava le battalia e le grande victoria que habeva evenite al collinas regal de Irlanda, al armeas del Síde, al aquas principal, e a lor imbucaturas. “Ha tu alicun novas?” la demandava on, e illa respondeva:

“Pace usque le Celo,
del Celo usque le Terra,
Terra sub le Celo,
fortia a cata uno.”

Illa prophetisava etiam le fin del mundo, predicente tote le mal que occurrerea, cata maladia e cata vindicantia, e illa faceva le canto sequente:

“Io videra un mundo que non me placera:
estate sin flores,
vaccas sin lacte,
feminas sin pudor,
viros sin corage,
capturas sin rege;

arbores sin fructos,
mar sin semine;
mal avisos del vetulos,
mal iudicios del iudices;
cata viro sera un traitor,
cata puero un robator;
le filio ira in le lecto del patre,
le patre ira in le lecto del filio:
cata uno sera le fratre affin de su fratre.

Un mal tempore:
le filio traia su patre,
le filia traia su matre.”⁸

Notas.

1. Io ha create iste neologismo que significa “portator de vino”, “ille qui porta le vino” pro traducer fr. *échanson*, ang. *cupbearer*, “officiero qui servi le vino al tabula del rege”.

2. Le artes de Lug coperi le tres functiones:

function sacerdotal

- harpista
- poeta
- historico
- druida
- medico
- oinophoro

function guerreator

- campion
- heroe

function artisanal

- carpentero
- ferrero
- artiano

Post enumerar su artes, Lug joca un partita de chacos. Iste proba verifica su aptitude de assumer le function regal. Postea, Ogme le defia in un proba de fortia que illustra le function guerreator. In fin, Lug sona le harpa, e isto es un proba de su capacitates sacerdotal. Iste probas refere al duo classes soveran. Ergo, Lug reuni in se omne aspectos del soveranitate que se comparti le altere Túatha Dé Dánann. Pro iste ration, ille sede super le throno durante que Nuada sta ante ille in signo de respecto e de submission.

3. Le deo druida non es solo le deo soveran qui possede le cognoscentia e le artes druidic, sed etiam un gigante qui ama eder, biber, e feminas. Un imagine folkloric del Dagda que supervive in contos popular es Gargantua.

4. Le Túatha Dé Dánann non lassa Lug participar in le battalia pro proteger le, dice le texto. Per isto, illes recognosce in facto su regalitate: le rege celtic non participava directamente in le combatto, sed dirigeva le truppas. Tamen, Lug es etiam un campion sin le qual le Túatha Dé Dánann non pote vincer le Fomóre.
5. Le vate es un druida cuje specialitate es le divination, le prediction. Le parola veni ex le gallico *vatis*. Illo appare in latino in le formas *vates* (nominativo plural), *vatis* (accusativo plural), e *vatum* (genitivo plural).
6. Le questiones de Lug al Túatha Dé Dánann permette vider que non solo le function guerreator participa in le battalia, sed etiam le altere functiones. Per iste implication de omne deos, le battalia de Mag Tured es un battalia de soberanitate.
7. Le nord ha un duple symbolismo. Su prime aspecto appare in le initio del texto: "Le Túatha Dé Dánann era in le Insulas al Nord del Mundo, apprendente le scientia e le magia..." Pro le Celtas, le origine del deos, como etiam del cognoscentia, es nordic. Isto es un tracto commun a omne populos indoeuropee. Le secunde aspecto del nord es malefic: le nord es le parte del celo ubi le sol nunquam appare; illo es le loco del nocte e del fortias obscur. Le Celtas se orientava verso le est. Ergo, le est es avante, le west detra, le sud al dextra, e le nord al sinistra. De plus, le sud es in alto, proque le sol es ibi al zenit, e le nord es in basso, proque le sol es sub le horizonte. In le linguas celtic, dextra/sud es un sol concepto, como etiam sinistra/nord. In ultra, le sud, lumineuse, es masculin, e per opposition, le nord obscur es feminin. Le "feminas de sinistra" es illas qui manea le fortias obscur del nord. Illas es magas.
8. Le signo del fin del mundo es le reversion del ordine traditional, que se vide in le natura ("vaccas sin lacte... mar sin semine") como etiam in le activitates human ("capturas sin rege... mal avisos del vetulos, mal judicios del judices"), e que causa le abandono del valores moral ("feminas sin pudor... le filio ira in le lecto del patre, le patre ira in le lecto del filio").